

אור דוד

מוקדש
הבה"ח
דוד
צברדלינג ז"ל
בן שלמה זלמן
ושושנה נעמי
הי"ו.

פרשה	כניסת שבת			יציאת שבת			מס' גיליון
	ירושלים	בני ברק	חיפה	ירושלים	בני ברק	חיפה	
כי תבוא	18:29	18:46	18:39	19:40	19:42	19:42	10

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל.

כ"ד אלול: ב ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: ג וישלח דוד ויִקְרָא אֶת־הָאִשָּׁה ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעזר אשת אוריה החתי: ד וישלח דוד מלָאָכִים ויקָחָהּ ויתבוא אליו וישכב עִמָּה והיא מתקדשת מטמאתה ותשכב אֵל בֵּיתָה: ה ומהר האשה ותשלח ותגיד לדוד ותאמר הֲרֵה אֲנֹכִי: ו וישלח דוד אֶל יוֹאָב שַׁלַּח אֶלִי אֶת אוריה החתי (וישלח יואב את אוריה אל דוד): (שמאל-ב' יא,ב-חצי פסוק ו) (זוהר בראשית ח ע"ב)

יד ויער יהנה את רוח זרובבל בן שלמיהאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצבק הפֶּהֶן הגָּדוֹל ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהנה צבאות אלהיהם: טו ביום עשרים וארבעה לחדש פִּשְׁשִׁי בִשְׁנַת שְׁמִינִי לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ: (חגי א, יד-טו) (פסוק טו)

מר"ן בן איש חי – פרשת כי תבוא שנה ראשונה.

א. הרואה אבידת ישראל ונתעלם ממנה עובר בלא תעשה שנאמר (דברים כב, א) "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם", וביטל עשה שנאמר (שם): "השב תשיבם לאחריך", ואם לקח האבידה לעצמו על מנת לגזלה ולא להשיבה ביטל מצות עשה ועובר בשני לאוין על לא תגזול ולא תוכל להתעלם, ואם חזר בו והשיבה תיקן את הכל:

ב. מצא מציאה דבר שאין בו סימן אם דבר זה סתמו שידעו הבעלים מנפילתו מיד כגון מעות מפוזרים הרי אלו שלו, דנתלה לומר ידעו הבעלים קודם שמצאן זה ונתיאשו מפני שאין בהם סימן ולכן אין חייב להכריז, ואפילו נודע לו אח"כ ממי נפלו אינו חייב להחזיר דאמרין מסתמא נתיאשו הבעלים קודם שמצאן, ורק איכא מידת חסידות להחזיר להם:

ג. מצא אבידה שיש בה סימן חייב להכריז בבית הכנסת ויאמר מין המציאה שמצא מה היא, ואם אדם יגיד סימניה יתן לו, אבל אם הוא לא אמר מין המציאה מה היא ובא אדם ואמר מה היא אין זה סימן, כי אם עד שיתן סימנים מובהקים כגון מדה או משקל או מנין וכיוצא:

ד. אם מצא מציאה שיש בה סימן במקום שרוב העוברים הם עכו"ם (עובדי כוכבים ומזלות) אינו חייב להכריז דתלין שהיא של עכו"ם והרי זה של מוצאה, ואם בא בעל האבידה ונתברר שהיא שלו כגון שנתן כל סימניה הנה אם זו האבידה היא מדברים שהאדם מרגיש בהם מיד כגון מעות או טבעת או דבר שנושא בחיקו, אינו חייב להחזיר לו דאמרין ודאי נתיאש קודם שלקח זה האבידה כיון דנפלה במבואות שרובם נכרים:

ה. המוצא מעות בחצר חבירו בשעת חופה וכיוצא שיש רבים נכנסים בחצר, אם זו המציאה אין בה סימן זוכה בה המוצאה אע"פ שנודע לו אח"כ דאלו המעות נפלו מן בעל הבית, יען כי בעל הבית ודאי מתיאש, אבל אם מצא דבר שיש בו סימן חייב להכריז כיון שהוא מקום ישראל, במה דברים אמורים? בעת שיש רבים נכנסים בחצר ההוא כגון חופה וכיוצא, אבל בזמן אחר שאין רבים נכנסים אם נכנס אדם לבית חבירו ומצא מעות מפוזרים אע"פ שאין בהם סימן אם ידוע שהם של בעל הבית יחזירם לו דלא מתיאש, וכן אפילו בסתם אמרין מסתמא דשל בעל הבית הן וחייב ליתנם לבעל הבית, אך אם יודע בבירור שאינם של בעל הבית אלא נפלו מאחרים הרי הם של מוצאן דאין לומר חצירו של אדם קונה לו בכהאי גוונא:

וכן חנויות שבשווקים שמוכרים בהם סחורות או מיני כלים או מיני כסות וכיוצא, שנפלו שם מעות מן הלוקחים הבאים לקנות ומצא אותם המשרת של בעל החנות או אדם אחר הרי הם של מוצאם ואינו זוכה בהם בעל החנות:

ו. מצא תרנגולת במקום שרבו ישראל והכריז לפני כל השכנים ובעלי בתים שבמבוי ולא נמצא לה בעלים, מניחה בביתו שנים עשר חודש וכל הביצים שיוולדת מוכרם או שם אותם בדמים עליו ואחר שהים עשר חודש מוכר התרנגולת או שם אותה בדמים עליו ויהיו דמי הביצים ודמי התרנגולת מונחים אצלו עד שיבוא אליהו זכור לטוב, ואם מצא תרנגול זכר מטפל בו שלשים יום, ואם הוא קטן ביותר שטיפולו קשה יותר מטפל בו שלשה ימים ואח"כ מוכרו, או שם אותו בדמים עליו ויהיו הדמים מונחים אצלו עד שיבוא אליהו זכור לטוב:

ז. מצא ספרים שיש בהם סימן הרי זה לא יקרא בהם אלא ישמרם כראוי, ואם ירצה למסרם למי שנאמן אצלו לשמרם אתו הרשות בידו, מיהו כל זה באבידה, אבל בפקדון אם אדם הפקיד אצלו דבר אחד אינו רשאי למסרו לאחר לשמרו אצלו, ואם ירצה לילך למקום אחר ואינו רוצה להוליכו עמו משום אחריות או טורח רשאי ליתנו לבית דין והם ימסרוהו לאיש נאמן:

ח. אבידת עכו"ם מותרת, אך אם מחזירה כדי לקדש שם שמים, כדי שיתפארו הנכרים בישראל שהם בעלי אמנה הרי זה משובח, והא דאמרין מן הדין אבידת העכו"ם מותרת היינו במקום שלא יש חלול השם, אבל במקום שיש חלול השם כגון שנפלה מן העכו"ם במקום רוב ישראל, והעכו"ם ידמה שישראל גנבה ממנו הרי זה חייב להחזיר מן התורה:

